בעזרת השם יתברך

אשי ישראל

השיעור השבועי

מפי פורינו הרה"צ
רבי **יצחק שמואל אהרן לעזער** שליט"א

גליון
תפ"ח

פרשת
לך לך
תשפ"ו

השיעור נמסר ביום ד', בשעה 23:30, ניתן להאזין בקו:
בארץ ישראל: 077-2233-223, בארה"ב: 845-510-6314

נאמר בסעודת־מצוה לרגל 'יום הבהיר' – יום־הולדת מו"ר שליט"א,
והילולת הרבנית מלכה ע"ה, אם מרן מוהרא"ש זי"ע

חסדי השם יתברך, אנחנו זוכים להתקבץ יחד בליל יום רביעי פרשת **'לֶךְ־לְךָ'**, לכבוד **סעודת הודאה** להקב"ה, ו**סעודת ההילולא של הרבנית מלכה** - 'אִמָּהּ שֶׁל מַלְכוּת', עליה השלום, ודברים אלו מקושרים מאד לפרשת השבוע.

פרשת השבוע זו 'ההתחלה של עם־ישראל'; הקב"ה אומר לאברהם אבינו - וכולל גם את שרה אמנו - **"לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ"**; פרשת **'לֶךְ־לְךָ'** מגיעה אחר פרשיות **'בְּרֵאשִׁית'** ו**'נֹחַ'**, שבהן קראנו על **בריאה חדשה והתחלה חדשה**[א], ועכשיו מגיעה **"הדרכה"** - לאיפה אנחנו הולכים... והקב"ה מגלה את זה במילים הראשונות של הפרשה: "לֶךְ **'לְךָ'**" - **לְךָ** אל הנקודה **שֶׁלְּךָ**!

וזהו ציווי על כל אחד ואחד מישראל - גברים, נשים וילדים, הן הבנים והן הבנות: בנים ובנות: "לֶךְ **'לְךָ'**" - **לְךָ** אל הנקודה **שֶׁלְּךָ**! וזו הצלחת החיים - שכל אחד מחפש ומבקש את הנקודה שלו, ולא מתבלבל מהשני, ולא אכפת לו מזה בכלל - 'לי יש תכלית! יש לי תפקיד! ואני אמצא את זה!'... זה הסוד של **'לֶךְ־לְךָ'**.

ורבי נתן מקשר את זה לדברי רבינו ז"ל בהקדמה לחלק שני של ליקוטי־מוהר"ן, על הפסוק (יחזקאל לג, כד) **"אֶחָד הָיָה**

א. כדברי המדרש (בראשית־רבה ל, ח), שראה נח **'עולם חדש'**.

אַבְרָהָם" - שאדם צריך לעבוד את הקב"ה בבחינת "אחד", ולא יסתכל על אף אחד! **מישהו רוצה לעזור לך? אדרבה... אשרי לו ואשרי חלקו! מישהו רוצה למנוע אותך ולבלבל אותך? בכלל אל תתייחס!** "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם"! תתייחס רק לציווי ה' - מה הקב"ה רוצה ממך!

זה מה שהקב"ה אומר לאברהם אבינו: לֶךְ **לְךָ**"" - **לְךָ** אל הנקודה **שֶׁלְּךָ**!

וממשיך: "**מֵאַרְצְךָ**" - מן ה'ארציות' שלך! כלומר: **מתוך כל הגשמיות, מתוך כל העולם־הזה שאתה נמצא בתוכו - משם תתקרב אל הקב"ה!** אדם חושב: 'אחפש לי איזה מקום מיוחד מופרש מזה העולם'... ולא ולא! הקב"ה אומר לאברהם אבינו: "**לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ**", ובפשטות הכוונה שילך מארצו, ויעזוב אותה, אבל פירשו צדיקים: "**מֵאַרְצְךָ**" הכוונה מתוך כל ה'ארציות', כל מה שמתגבר עליך, כל מה שקשה לך - מידות לא טובות, כל־מיני משיכות לא טובות, תיקח אותם ותתחיל לעבוד את הקב"ה!

וזה הלימוד של רבינו; **אם רבינו אומר לנו 'לא להתייאש', רבינו מגלה לנו 'למה' לא להתייאש... הוא אומר לנו: "תיקח את כל הניסיונות, כל הדברים הקשים שעוברים עליך, ותהפוך אותם אל הקדושה!"**. וכמו שמצינו בדברי משה רבינו לפרעה קודם יציאת־מצרים (שמות י, כה-כו): "גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַה' אֱלֹקֵינוּ": **כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת ה'**"; כלומר, דייקא ממה שיתן פרעה - ניקח לעבוד את ה' יתברך!

וכשאדם יודע את זה - מה שייך בכלל "יאוש"?... הוא יודע היטב: 'עובר עלי איזה משהו - הן ממני בעצמי, והן מאחרים, מה אני עושה? אני לוקח את זה ומתקרב יותר להקב"ה!'... וכמו הגילוי של רבינו (ליקו"מ ח"ב סי' יג) על דברי חכמינו הקדושים (שמות יד, י): "**וּפַרְעֹה הִקְרִיב**" - **'שהקריב לבן של ישראל לאביהם שבשמים'** (שמות־רבה כא); כי זהו כלל, שאפשר לקחת את כל הדברים הנגדיים והדברים הנראים שליליים, ולעבוד בזה את הקב"ה...

וזה הלימוד של רבינו בעניין "**לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ**" - מן הארציות שלך.

וממשיך הפסוק: "**וּמִמּוֹלַדְתְּךָ**" - שזה מרמז לענייננו, ענין של 'יום־הולדת': **'מוֹלַדְתְּךָ'** - שאדם תמיד צריך להיות כמו בריה חדשה, כמו שנולד עכשיו!

דוד המלך אומר בתחילת תהלים (ב, ז): "**ה' אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי 'הַיּוֹם' יְלִדְתִּיךָ**" - מתי זה **'הַיּוֹם'**? אדם אומר: 'בזוהר כתוב שזה נאמר על בר־מצוה'... או שזה נאמר רק על זמנים מיוחדים... **אבל לפי דברי רבינו** (ליקו"מ ח"א סי' ער"ב) **זה נאמר על כל יום ויום - "'הַיּוֹם' אִם בְּקֹלוֹ תִּשְׁמָעוּ"** (תהלים צה, ז) **- "אֲנִי 'הַיּוֹם' יְלִדְתִּיךָ"!**

פעם בשמחת 'בר־מצוה' של אחד מאנשי־שלומינו, מוהרא"ש פירש את

הפסוק הזה בכמה מיני אפנים, וזה היה אחד מן הפירושים שמוהרא"ש הזכיר אז - **"אֲנִי 'הַיּוֹם' יְלִדְתִּיךָ"** זה ממש **'היום'**! 'היום' צריך להיות ה'יום־הולדת' שלך! שזה העניין של **"'הַיּוֹם' אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ"** - 'היום הזה'! אל תסתכל על מה **שהיה**, ומה **שיהיה**, אלא רק **"היום הזה"**!

ואם אכן במציאות חל ה'יום־הולדת' שלך היום בלוח־השנה - בוודאי זה טוב, אבל גם אם לא - **עכשיו אתה נולד! "אֲנִי 'הַיּוֹם' יְלִדְתִּיךָ"! כל יום הוא 'יום־הולדת'!**

כי ענין **'יום־הולדת'** שיש פעם בשנה ביום מסוים בלוח־השנה, זה כדי להכניס באדם **התחדשות**, אבל באמת זה סובב על כל יום ויום, וכדברי רבינו שם, שאדם צריך לילך תמיד עם המושג והגילוי של **"הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ"**, וממילא כל יום הוא בבחינת **"אֲנִי 'הַיּוֹם' יְלִדְתִּיךָ"** - היום הזה הוליד אותי, ומיום־ההולדת אני לוקח את הכח להתחדש תמיד, ולשמור שזה לא יהיה אצלי דבר ישן...

זה הסוד של דברי הקב"ה לאברהם אבינו: "לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ **וּמִמּוֹלַדְתְּךָ**" - שיהיה אצלך תמיד **'לידה חדשה'**! הרי אברהם אבינו כבר מבוגר, והנה הקב"ה אומר לו לצאת מבית אביו - מכל המקומות שהיה בהם עד עתה, וללכת, והוא הולך באמונה פשוטה... אשרי אדם שהוא זורק את השכל־העצמי שלו - "הקב"ה אמר לי? אני מקיים!"... ואיך הקב"ה **'אמר לי'**? מפי הצדיקים! **אנחנו זוכים לקבל את דברי הצדיקים, שזה הרצון של הקב"ה, ואני הולך!**

זהו הסוד של **'מוֹלַדְתְּךָ'** - בכל יום ויום! הקב"ה אומר לאברהם אבינו: **אתה עכשיו נולד מחדש!** ובפרט שאתה הולך עכשיו לארץ־ישראל - **"אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ"**, הארץ של 'גילוי אלקות'! מי לנו גדול מרבינו הקדוש שמגלה כל־כך הרבה גילויים על מעלת וקדושת ארץ ישראל?... ועתה, בפרשה זו, אברהם אבינו זוכה להגיע לשם, ומעכשיו מתחילה 'ירושת הארץ' לעם־ישראל...

וכבר עוסקים אברהם ושרה בקירוב רחוקים... וכמו שכתוב שם: **"וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן"** - הם כבר מקרבים את כל הנשמות להקב"ה! אמנם עדיין לא היה 'עם־ישראל', אבל הם מתחילים לְאַחֵד ולהקים את עם־ישראל, ולקרב את כל הבריות אל הקב"ה, וללמד אותם את הלימודים הקדושים הללו! **אברהם אבינו** הוא 'ראש למאמינים', עזרתו זו **שרה אמנו**, וביחד הם זוג־קדוש שהולכים להקים את עם־ישראל, ולקרב את כל העולם כולו להקב"ה!

העולה מכל האמור: כשאדם ניגש לחיים שלו בצורה כזו - "זו התכלית! זו המטרה! אני רוצה תמיד להיות בריה חדשה! להתחיל תמיד מחדש!" - אין סוף וקץ למה שהוא יכול לזכות! הוא יכול לקרב את כל העולם כולו להקב"ה!

הנה אנחנו מוצאים דבר נפלא מאד בעם־

ישראל, שיש לנשמות ישראל את **סנהדרין הגדולה**; בבית־המקדש, בלשכת הגזית, היה מקום מיוחד שישבו שם זקני עם־ישראל [זקנים היינו בחכמה], ומהם יצאה תורה לישראל, בבחינת (ישעיה ב, ג): **"כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלָם"**.

ודבר זה נלמד מהפסוק בפרשת בהעלותך, כשהתגלה הקב"ה למשה רבינו שיתחיל להקים את הסנהדרין של ישראל (במדבר יא, טז): **"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֶסְפָה לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ"**; כלומר: תיקח **'שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל'**, ואזי: **'וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ'**, נמצא שיחדיו יהיו **שבעים ואחד**. ומזה חכמינו הקדושים למדים במסכת סנהדרין, שהסנהדריה הגדולה - שמשם עיקר הוראה יצאה לעם־ישראל - היתה של **שבעים ואחד** זקנים, כי הקב"ה אומר למשה רבינו: תיקח שבעים, וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם **"עִמָּךְ"**, הרי **שבעים ואחד**.

אומר הרמב"ן הקדוש (שם בפרשת בהעלותך): מדוע סנהדריה גדולה מנתה דייקא **ע"א זקני ישראל**? אומר הרמב"ן הקדוש, שזה מלמד על הבניין והאחדות של עם־ישראל נגד אומות העולם! כי יש **שבעים אומות**[ב], ולעם־ישראל ישנה תוספת - **שבעים ואחד**, שזה המנהיג שמקשר את כולם ביחד! והם נותנים לעם־ישראל את הכח לעמוד נגד כל הזרם של אומות העולם! שזה סובב על כלל הדברים שאנחנו צריכים בוודאי לשמור - הן על עצמנו, הן על ביתנו - על ילדינו, וזה שייך כשיש אחדות של כל שבעים הזקנים יחד עם משה רבינו, שיחדיו הם **שבעים ואחד**, ו"משם יוצאה הוראה לישראל" - משם הם מקבלים את כל הכח!

והעניין של **'שבעים ואחד'** נוסף על **'שבעים'**, הוא הסוד של 'שמיני־עצרת', כי בשבעת ימי סוכות הקרבנו **שבעים פרים**, שהם כנגד שבעים אומות העולם, אך ביום השמיני - 'שמיני־עצרת', מקריבים רק **"פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד"**, שזה מרמז על נשמות ישראל בלבד יחד עם הקב"ה, שזה ה**'אחד'** שנוסף על ה**'שבעים'**, ומרמז על הצדיק שמאחד את כולם, שהוא ה**"שבעים ואחד"**, וממילא עם־ישראל מקבל את הכח לעמוד חזק נגד הכל!

זה העניין של 'סנהדרין' [המילה 'סנהדרין' היא מילה יוונית, ופירושה: 'קבוצת חכמים'], שצריכים להיות **שבעים ואחד**; ואמרו דורשי רשומות: **במסכת סנהדרין ישנם בדיוק שבעים ואחד משניות!**[ג] ומוסיף ה'בן־איש־חי' ואומר, שמשם מקבלים עם־ישראל את כל

ב. לא מזמן היה לנו את חג הסוכות, והקרבנו במשך ימי החג שבעים פרים באופן של הֻפְחָתָה מדי־יום, והם כנגד שבעים אומות העולם **'שמתמעטים והולכים'**.

ג. ב"ה לומדים הרבה ח"י פרקים משניות, בפרט בחורים, תספרו ותראו שכך הוא...

הכח בנבואה שלהם, ועל־כן **'חזון'** עולה בגימטריא **שבעים ואחד**.

זה הכח של עם־ישראל בזכות שהצדיקים מאחדים אותנו, והם מביאים אותנו לעניין של 'ביטול' - שאדם יזכה להיות בטל ומבוטל להקב"ה, וידע היטב שהוא יכול להגיע אל הנקודה שלו - **'לְךָ־לְךָ'**!

בפרשת השבוע, אברהם אבינו אומר להקב"ה: **"ה' אֱלֹקִים מַה תִּתֶּן לִי"**; ולפי דברי **המגיד ממעזריטש זי"ע** זו היתה תפילה ובקשה של אברהם אבינו: **רבש"ע, 'מה' תתן לי - תתן לי את מדת ה'מה' של ביטול הישות!**

ומתי אמר המגיד זי"ע את ה'תורה' הזאת? הבעל־שם־טוב הקדוש זי"ע אמר לתלמידיו קודם הסתלקותו: **'צדיק שיגיד לכם עצות איך לשבור את הגאווה ואיך לצאת ממנה - זה לא צדיק אמיתי'...** - למשל: הוא יגיד לך לעשות כל־מיני דברים משונים, וללכת בצורה כפופה, ואולי גם לחבוש כובע מרוט, ולשבת 'בין תנור לכיריים' וכו' - אלו לא עצות המועילות לביטול גאות. המשיך הבעל־שם־טוב הקדוש: **'אבל צדיק שיגיד לך: "אין עצה אחרת, אלא רק לבקש את הקב"ה", הוא צדיק אמיתי, וממנו תקבלו!'...**

ואכן, הגיעו אל המגיד זי"ע, וזה מה ששמעו ממנו: שאברהם אבינו התפלל להקב"ה: **רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "מַה' תִּתֶּן לִי"** - תֵּן לִי אֶת הָעִנְיָן שֶׁל 'מָה', שֶׁאֲזַכֶּה לְבִטּוּל אֲמִתִּי!

כי אדם צריך לדעת, שהעניין של **"מה"** - ביטול הישות, מגיע אך ורק מהקב"ה, וכמו שכתוב בפסוק (דברים י, יב): **"מָה - ה' אֱלֹקֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ"**; כלומר: הקב"ה הוא זה ששואל ממך העניין של **'מה'**, ועליך להבין שרק הקב"ה יכול להביא אותך לזה!

ואיזו עבודה מלאה ושלימה ולא כ"כ קלה להגיע לדבר כזה - לשבור את הישות! אדם טוען: 'אבל אני ככה, ואני ככה, ומגיע לי ככה'... - יש כל מיני חשבונות שונים ומשונים, ואדם צריך לזכות לכזה דבר - שהוא מבטל את הישות שלו לגמרי - 'אני כלום! אני מחזיר את הכל להקב"ה!' וכדברי דוד המלך שמזכירים בעת אמירת 'הלל' (תהלים קטז, יב): **"מָה אָשִׁיב לַה' כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי"** - את ה'מה' אני **'אשיב לה'**", ואבקש מהקב"ה: **'רבש"ע, תן לי את ה'מה' הזה, שאוכל להיות בטל ומבוטל לגמרי!'...**

זה מה שהצדיקים מלמדים אותנו, ואת זה אנחנו למדים מאברהם אבינו בפרשת השבוע, שאז התחילה ההקמה של עם־ישראל וברית בין הבתרים וכו', והדבר הראשון שהוא מבקש מהקב"ה הוא: **"ה' אֱלֹקִים**[ז] **מַה תִּתֶּן לִי"** - אני יודע שרק אתה יכול לתת לי את ה'**מה**' הזה! ואני מבקש שהביטול שלי יבוא ממך - שאזכה להיות

ז. אמנם קורין זאת **"ה' אלקים"**, אבל בפסוק כתוב **אדנ"י** הוי"ה, דהיינו ששם **אלקי"ם** כתוב כמו שם הוי"ה.

בטל ומבוטל לגמרי!

זה מה שהצדיקים מלמדים אותנו, וזה האיחוד והבניין של **שבעים ואחד** זקני העם, שהם מתאחדים יחד עם משה רבינו, ורק בצורה כזו אפשר להצליח! אם היה כל אחד מִשְׁבְּעִים זקני העם מושכים לעצמם איזה דבר - 'אני ככה' ו'אני ככה'... - זה היה מרבה מחלוקת בישראל ח"ו, וכל העניין הוא דווקא ה'איחוד' של שבעים הזקנים עם משה רבינו, שזהו "וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם **'עִמָּךְ'**" - יחד עם משה רבינו, ועכשיו כולנו בשלום! **וכשמכירים שיש מי שמאחד אותנו - זה מביא אותנו לתכלית השפלות, שאדם מגיע להשגה של "מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ"...** וזו העבודה של הצדיקים בימי חייהם.

ונשים - במה הן זוכות? שהן עוזרות ומסייעות אל הקדושה! שהן מחכות לבעליהן שיבואו מבית־המדרש, ומוליכות את ילדיהן לתלמוד־תורה, זו הזכות של נשים צדקניות - **שיש להן את הכח! דווקא להן יש את הכח להקים את הבית בצורה הכי מפוארת! והן צריכות לדעת את זה! זו אחריות!**

אשה חושבת (מה שבכלל אסור לחשוב את זה): מה אני כבר... אני "אזרח סוג ב'"... **מה פתאום?!** הרי בתחילת בפרשת השבוע כתיב: "וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וגו' **וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן**", אומר רש"י (שם): **'שֶׁהִכְנִיסָן תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, אַבְרָהָם מְגַיֵּר אֶת הָאֲנָשִׁים וְשָׂרַי מְגַיֶּרֶת הַנָּשִׁים'**; זה "בית אמיתי" - שהבית הוקם לשם זה: לחזק נשמות ישראל, לקרב את כולם להקב"ה! **זה 'ראש וראשון' אצלם! זה הכי חשוב! לעזור לחינוך, לעזור לְאַחֵד!** אם זה ארגונים של צדקה וחסד - שהרבה פעמים זה **דווקא בכח של הנשים!**

וזו היתה הצדקת **מרת מלכה ע"ה** - 'אמה של מלכות', שהיא זכתה להקים "פרי הילולים" - את **מוהרא"ש הקדוש**, בכח הזה של **צדקה וחסד!**

ובהספדה, הספידה בעלה - **הרב הקדוש מטאקאי זצ"ל** - באומרו עליה מה שאמר **הצדיק הקדוש ה'שר שלום' מבעלזא זי"ע** כשהרבנית שלו - **מרת מלכה ע"ה** - נפטרה בחייו, שאמר את הפסוק בפרשת השבוע (הקריאה של היום הזה): **"וּמַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וְיַיִן"**[ה]; פירש ה'שר שלום' מבעלזא זי"ע: **'וּמַלְכִּי צֶדֶק'** - אם זכיתי לכזאת רבנית צדקת - "מַלְכִּי צֶדֶק" (שמה היה **מלכה** כנ"ל), על כן: **'מֶלֶךְ שָׁלֵם'** - **שלום** זוכה להיות **מלך** (שמו היה 'שלום'); דהיינו: כל מה שזכיתי - כי היתה לי כזאת צדקת! וכמו שאכן מסופר עליה, שהיא עזרה לו מאד

ה. פירוש הפסוק בפשטות: כשחזר אברהם אבינו מהמלחמה עם המלכים, והוא הצליח, והחזיר את לוט בן אחיו וכו', הלך 'מַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם' לקבל את פניו, ואומר רש"י שזה היה **שֵׁם בן נֹחַ** שקיבל מלכות בירושלים, והוא 'הוֹצִיא לֶחֶם וְיַיִן', למה? אומר רש"י: כדי להראות שאין לו הקפדה על אברהם - אע"פ שנהרגו במלחמה הרבה מצאצאיו, כי הבין שאברהם אבינו עושה את הכל עפ"י ציווי ה' יתברך.

בעבודת קדשו, **והיה ער אלף לילות בעבודת ה', והיא היתה מחזיקה בשבילו את הנר ודואגת שיהא דולק כל הלילה שיוכל לעסוק בעבודת ה'!**

ואת זה אמר **הרב מטאקאי זצ"ל** על **הרבנית מלכה ע"ה**, שהכח שלו שהוא קיבל במשך ימי חייו לעסוק תמיד בתורה ועבודת ה', אע"פ שסבלו הרבה מעניות ודחקות [וביותר בשנים הראשונות] - **בזכותה!** ובבית הזה נולד מוהרא"ש הקדוש זי"ע... **שראה בית כזה - איך אשה עוסקת בצדקה וחסד!**

הארגונים הקדושים שלנו בענייני צדקה וחסד - **איזה נחת רוח זה!** ובפרט שבכל פעם מתחדשים רעיונות חדשים איך יכולים להוסיף ולהרחיב את הפעילויות הקדושות הללו! **זוהי כל המעלה והזכות של עם ישראל, ובזה הם לוחמים נגד כל שבעים אומות העולם! אם מתאחדים ביחד זה סוג של 'סנהדרין גדולה' - שמתאחדים ביחד תחת הדגל של משה רבינו - הדגל של הצדיק, וביחד הם 'שבעים ואחד', ואז אפשר לפעול את הכל...**

'פסק הוראה' שיצא מהסנהדרין הגדולה, היה אסור באיסור חמור מאד לסרב לקבל; אם ח"ו אדם היה מסרב - על זה יש פרשה שלימה של "זקן ממרא", ה' ישמור... כי אם הסנהדרין התאחדו וכך פסקו - זהו זה! מחויבים לקבל את זה! אפילו אם יש לך דעה אחרת... זו התורה הקדושה, ואנחנו הולכים כפי ההוראות וההלכות של מסכת סנהדרין! **והלימוד היוצא מזה, שהכל הולך רק בצורה כזו - שכולם מתאחדים ביחד תחת הדגל של הצדיק!**

וזה הכח שלנו כאן - בעירנו הקדושה: **"יבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, עיר שומרי הלשון, ועיר של גן עדן"! פה הם 'שערי גן עדן'!** ואת החינוך הזה אנחנו מתחילים כבר מהילדים הקטנים - מחנכים אותם בחינוך קדוש וטהור, שידעו היטב: **העניין שלנו הוא מידות טובות ולימוד התורה!**

אני מודה מאד על הדברים הנפלאים שהבאתם לכבוד השמחה, ודעו לכם, שאלו הדפים שהבחורים הכינו בתור מתנה לכבוד היום, ובהם כתבו הבחורים כל מה שהם מקבלים על עצמם בזמן החורף בלימוד התורה ובעבודת התפילה - זוהי מתנה נפלאה ונוראה מאד!

וזה החינוך שלנו - הן עם הבנים, והן עם הבנות - לחנך אותן על טהרת הקודש עם תכלית הצניעות, ולהכניס בהן אהבת ה' ויראת שמים; **ומתחילים את עבודת הקודש הזו כבר מהמעון, ואח"כ הגנים, והתלמוד תורה בית הספר, והישיבה והסמינר, וכולל גם את ה'כולל'!**

זו העבודה הקדושה שלנו ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה - שומרי הלשון, **ו'עיר גן עדן!'**... ואת החינוך הזה קיבלנו מאברהם אבינו - 'ראש למאמינים', יחד עם שרה אמנו, שזה 'זוג־קדוש' שמקימים עכשיו

את עם־ישראל, ומדריכים אותם ומכוונים אותם על הדרך האמיתית...

ושוב נזכיר איך הכל מתחיל: עם הלימוד של "**לְךָ 'לְךָ'**" - לך אל הנקודה שלך! אל תתבלבל מאף־אחד בעולם! יש לך נקודה - תוציא את זה מהכח אל הפועל! אל תתבלבל מא־ אחד! וגם אם השני לא מבין אותך, ואולי הוא לא מכבד אותך... **ראה ללכת עם הלימוד של רבינו על "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" - אל תסתכל על אף־אחד!**

והלשון של רבינו שם היא מאד חריפה, אומר רבינו: איך אברהם אבינו זכה להגיע לעניינו? אומר רבינו: **'שֶׁאַבְרָהָם עָבַד אֶת הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אֶחָד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בָּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כְּלָל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וּשְׁאָר הַמּוֹנְעִים, רַק כְּאִלּוּ הוּא אֶחָד בָּעוֹלָם, וְזֶהוּ "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הָרוֹצֶה לִכְנוֹס בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לִכְנוֹס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינָה זוֹ, שֶׁיַּחְשֹׁב שֶׁאֵין בָּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בָּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם אָדָם הַמּוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתְנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכַיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ מִשְּׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם הַמַּלְעִיגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יָחוּשׁ וְיִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל, רַק יִהְיֶה בִּבְחִינַת "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", כְּאִלּוּ הוּא יָחִיד בָּעוֹלָם'.**

וזהו סוד ההצלחה לאדם: **אני צריך להוציא את הנקודה שלי מן הכח אל הפועל, ואני לא מסתכל על שום דבר!**

ויחד עם זאת, תמיד יזכור את העניין של "**מולדתך**" - תמיד נולד מחדש! ויאמר לעצמו: "**אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ**" - '**היום**'! זו ההשגה שרבינו מגלה לנו, שאדם יזכה בכל יום לקחת את אותו היום **מחדש** בתור '**ענין חדש**' - קמתי בבוקר? תודה לאל! שכוייח, רבש"ע, יום חדש! בא נראה מה שאני יכול לפעול ביום הזה... ולא משנה מי אתה - ילד, בחור, גבר או אשה, לכל אחד יש משהו לעשות 'היום הזה', וצריכים רק לחפש ולבקש!

ומאיפה אני אתחיל לחפש לבקש? "**מֵאַרְצְךָ**" - מהדברים שנראים לי כקשים, ונדמה לי כאילו זה דבר שלא שייך אלי, מלמד אותנו רבינו: **הנקודה הזו שאתה חושב לא שייך אליך - זו הנקודה שאתה יכול להצליח ולהשלים בצורה הכי טובה!**

וזה ה"מלמד" של האדם - כשזוכה לחפש ולמצוא מה עליו לעשות; חכמינו הקדושים אומרים (בראשית רבה סא, א): מהיכן למד אברהם אבינו את התורה? '**זִמֵּן לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁתֵּי כְלִיוֹתָיו כְּמִין שְׁנֵי רַבָּנִים, וְהָיוּ נוֹבְעוֹת וּמְלַמְּדוֹת אוֹתוֹ תּוֹרָה וְחָכְמָה**'; כי הרי "כליות יועצות" (ברכות סא.) - העצות באות מהכליות, ושתי כליותיו של אברהם אבינו לימדוהו תורה.

מה הכוונה? שאדם מחפש עצה בכל דבר שעובר עליו - קרה לו כך וכך, והוא לוקח מזה עצה הגונה וטובה, ואם אין לו את ההקדמה והלימוד הזה, הוא נשבר

לגמרי - 'זה סימן שלא צריכים אותי, וזה לא בשבילי, ומרחיקים אותי'... אבל העצה הנכונה היא שאדם זוכה להבין: **אדרבה, זה סימן בשבילי וכרוז מן השמים שאתקרב יותר ואתאזר בעזות דקדושה לדבר שאני יכול להוציאו מן הכח אל הפועל!**

וזה נוגע לכל־מיני עניינים בחיי האדם - הן אצל ילדים, והן אצל בחורים, בפרט כשמגיעים לפרשת־שידוכין, וישנם כל מיני עניינים הנראים כמו בלבולים ודברים שמרחיקים, ועליך להיות חזק: **אל תברח! אל תברחי! יש כזה ענין? תיקח/י את העניין הזה כדי להתחזק!**

כי זה הניסיון של האדם, כשהוא רואה משהו מפחיד ומאיים - הוא מיד בורח... כך דרך בני אדם... אבל רבינו מלמד אותנו: אין דבר כזה! אתה לוקח את זה - אדרבה - כדי להתחזק ולהתחדש! אתה מקיים "אֲנִי **הַיּוֹם** יְלִדְתִּיךָ" - כל יום יהיה אצלך כמו יום־הולדת, ותתחיל!

איך אני מתחיל? תתחיל עם 'שבירת הישות'! שזהו: **"מָה אָשִׁיב לַה'"** - תחבר את ה**"מה"** אל הקב"ה, וכמו שביקש אברהם אבינו: "**מַה** תִּתֶּן לִי"! ומיד כשיש לך איזה קשר אל העניין של **"מָה"** - כבר נושעת!

כל הבלבולים שיש לאדם - אם זה בעניין בריאות, ואם זה בעניין כסף, ואם זה בשידוכים ובשלום־בית - הכל מסתובב על נקודה זו: ה"מָה" עדיין לא בשלימות! יש איזו 'אנוכיות'! בבחינת (דברים ה, ה) **"אָנֹכִי - עֹמֵד בֵּין ה' וּבֵינֵיכֶם"; ה"אנכי" שנמצא שם, הוא מבדיל בין האדם להקב"ה! זה עושה צל שלא נותן את האור לבוא אל האדם!**

משא"כ מיד שאדם זוכה להגיע לעניין של "מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ" - לבטל את הישות, ולזכות לבחינה של "מָה", אזי הוא כבר נושע בכל העניינים! הוא יראה שפתאום ב"ה הוא בן־אדם אחר לגמרי - הוא מרגיש יותר טוב, הוא מוצא את השידוך שלו, יש לו שלום־בית, יש לו פרנסה בשפע... כי הכל תלוי בנקודה הזאת!

והכל נכלל ב"לְךָ **לְךָ**" - תחפש את הנקודה **שלך**! אל תתבלבל מאף־אחד!

על־כן, אנחנו מודים בפה מלא להקב"ה: **"יוֹדוּ לַה' חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם"** (תהלים קז, ח) - ונותנים שבח והודאה על שאנחנו זוכים להיות במקום הקדוש הזה, שהוא בבחינת **'סנהדריה הגדולה'** של **שבעים ואחד**, שכולם מאוחדים יחד, וזו המטרה והכיוון שלנו - להתאחד ביחד, **וּלְזַכּוֹת** את כל העולם כולו!

ו**'לְזַכּוֹת'** סובב והולך הן ע"י ארגוני צדקה וחסד - איזה קידוש ה' עושים בזה! מוהרא"ש היה תמיד מספר איך הוא זוכר בהיותו ילד, שהאמא שלו ע"ה היתה לוקחת אותו עמה בשבתות לבית־יתומים כדי לדבר עם הבנות ולחזק אותן [היא לא היתה מכניסה אותו לפנים, אלא היה נשאר בחוץ, אבל ידע שהאמא הלכה לחזק את בנות ישראל], **זה החינוך שמוהרא"ש**

הקדוש קיבל!

בנוסף, ענין של לְזַכּוֹת את הרבים הוא ענין של **הפצת אור רבינו בעולם!** הקב"ה יעזור שבקרוב מאד יצא הספר **'ימי מוהרא"ש'**, ובו הסיפורים של חיי יום־יום אצל מוהרא"ש, שזה 'לא יאומן כי יסופר', ורואים איך שכל עסקו היה סביב הענין של הדפסה והפצה! שזה דבר לא כ"כ ידוע בפרט לאלו שגרים פה, ובכלל באותן שנים מוהרא"ש לא היה גלוי לאנשים, והיה עדיין מאד מוסתר ומוחבא מבני אדם, ובספר הזה רואים מה היה העסק של מוהרא"ש יום־יום - הפצת אור רבינו: הדפסה והפצה, וקירוב אנשים! **ניסינו שם להמחיש קצת את זה - מה זה 'חיים של צדיק' שרוצה לעזור לנשמות ישראל! שיש אפשרות לעשות זאת בכל יום, בכל עת ובכל שעה!**

ואת זה כולנו ירשנו ממוהרא"ש הקדוש, שזה המקום הזה - **יבנאל**, ומרומז גם במה שקראנו היום בתורה, שהקב"ה אומר לאברהם אבינו: **"אָנֹכִי מָגֵן לָךְ"** - **'מָגֵן'** גימטריא **'יַבְנְאֵל'**! ואיתא שם ברש"י: **'מָגֵן'** זה ענין של שמירה והגנה וכו', **וזו עיר קדשינו כאן ביבנאל, ואשרינו שזכינו לכך!**

הקב"ה יעזור, שיהיו השפעות טובות - שפע ברכה והצלחה לכל עם ישראל בכלל, ולעירנו וקהילתנו בפרט - לכל אחד ואחד שיזכה לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות, בָּנַי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, רפואות שלימות לכל אלו שצריכים רפואה, שידוכים טובים לכל אלה שצריכים למצוא בן או בת זוגם, שלום־בית אמיתי בכל בתי ישראל, פרנסה בשפע! בקרוב יתגלה אור רבינו ואור השכינה לכל העולם כולו, משיח צדקנו יבוא ותהא הגאולה השלימה!

breslev.shely@gmail.com